

Univerzita Hradec Králové
Pedagogická fakulta
Ústav sociálních studií

Prostituce jako vedlejší zdroj příjmů

Bakalářská práce

Autor: Veronika Řeháková
Studijní program: B7507 Specializace v pedagogice
Studijní obor: Sociální patologie a prevence
Vedoucí práce: Mgr. Lucie Křivánková Ph.D.
Oponent práce: doc. PhDr. PaedDr. Kamil Janiš CSs.

Zadání bakalářské práce

Autor:	Veronika Řeháková
Studium:	P20P0099
Studijní program:	B7507 Specializace v pedagogice
Studijní obor:	Sociální patologie a prevence
Název bakalářské práce:	Prostituce jako vedlejší zdroj příjmů
Název bakalářské práce AJ:	Prostitution as an Additional Source of Income

Cíl, metody, literatura, předpoklady:

Bakalářská práce se zabývá poloprofesionální a epizodickou prostitucí, která je dívkami brána jako přílepkování k životnímu standardu. Teoretická část vymezuje základní pilíře problematiky jako je pojem prostituce, sexuální práce, prevence a terapie v oblasti prostituce, její stručná charakteristika z hlediska historie i současnosti, příčiny a následky prostituce. Teoretická část dále řeší, zda je soudobá společnost nejen v České republice schopna akceptovat tento způsob vydělávání či nikoli. Cílem práce je zjistit výskyt prostitučního chování u dívek ve věku 18–26 let pomocí kvalitativní techniky rozhovoru, a také představit obecný názor vzorku české společnosti na prostituční chování pomocí kvantitativní techniky dotazníku.

HENDL, Jan. Kvalitativní výzkum: základní metody a aplikace. Praha: Portál, 2005, 407 s. ISBN 80-7367-040-2.

RINGDAL, Nils Johan. Nejtěžší povolání světa: kapitoly z dějin prostituce. Brno: Doplněk, 2000, 425 s., SBN 80-7239-046-5.

KRAUS, Blahoslav. Sociální deviace v transformaci společnosti. Hradec Králové: Gaudeamus, 2015. ISBN 978-80-7435-575-2.

WEISS, Petr. Sexuologie. Praha: Grada, 2010. ISBN 978-80-247-2492-8.

MALINOVÁ, Hana. Sociální práce s ženami, které poskytují placené sexuální služby. In: MATOUŠEK, Oldřich, Pavla KODYMOVÁ a Jana KOLÁČKOVÁ, ed. Sociální práce v praxi: specifika různých cílových skupin a práce s nimi. Praha: Portál, 2005. s. 251–266. ISBN 80-7367-002-X.

Zadávací pracoviště:	Ústav sociálních studií, Pedagogická fakulta
Vedoucí práce:	Mgr. Lucie Křivánková, Ph.D.
Oponent:	doc. PhDr. PaedDr. Kamil Janiš, CSc.
Datum zadání závěrečné práce:	1.2.2022

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci vypracovala pod vedením vedoucí práce Mgr. Lucie Křivánkové, Ph.D., samostatně a uvedla jsem všechny použité prameny a literaturu.

V Hradci Králové dne 25.04.2023

Veronika Řeháková

Poděkování

Chtěla bych poděkovat vedoucí bakalářské práce Mgr. Lucie Křivánkové, Ph.D., za odborné vedení, cenné rady a vstřícný přístup během tvorby této práce. Rovněž děkuji respondentům za ochotu spolupracovat při dotazníkovém šetření a vyplnění dotazníku.

Anotace

ŘEHÁKOVÁ, Veronika. *Prostituce jako vedlejší zdroj příjmu*. Hradec Králové: Pedagogická fakulta Univerzity Hradec Králové, 2023. 51 s. Bakalářská práce.

Tato bakalářská práce se zabývá prostitucí jakožto možností přivýdělku. Teoretická část vymezuje základní pojmy jako je prostituce, sexuální práce a sexbyznys. Dále se soustředí na formy prostituce, na její dělení a možnost preventivních programů. Také se zabývá historickým náhledem do prostituce od první zmínky až po současný pohled na prostituci, její nové možnosti díky internetu a také jaké je ukotvení v zákoně. Vzhledem k názvu práce se samozřejmě v neposlední řadě zabývá aspekty, směřující k prostitučnímu chování, kde se zajímá převážně o ty ekonomické a poté i o samotné následky prostituce. Výzkumné šetření bylo provedeno kvantitativní metodou za pomoci online dotazníku, který byl zveřejněn na sociálních sítích.

Klíčová slova: prostituce, společnost, sexuální práce, sexbyznys

Annotation

ŘEHÁKOVÁ, Veronika. *Prostitution as an Additional Source of Income*. Hradec Králové: Faculty of Education, Univerzity of Hradec Králové, 2023. 51 s. Bachelor Thesis.

This bachelor thesis deals with prostitution as an additional source of income. The theoretical part defines the basic terms such as prostitution, sex work and sex business. Furthermore, it focuses on the forms of prostitution, their division and the possibility of prevention programmes. I also look at the historical insight into prostitution from the first mention of a prostitute to the current view of prostitution, its new possibilities thanks to the internet and also how it is enshrined in the law. Of course, given the title of the thesis, last but not least, I am concerned with the aspects leading to prostitution behaviour, where I am mainly interested in the economic ones and then the consequences of prostitution itself. I conducted my research using a quantitative method with the help of an online survey that I published on social media.

Keywords: prostitution, society, sexwork, sexbusiness

Prohlášení

Prohlašuji, že bakalářská práce je v souladu s rektorským výnosem č. 13/2022 (Řád pro nakládání s bakalářskými, diplomovými, rigorózními, disertačními a habilitačními pracemi na UHK).

Datum: 25.04.2023.

Podpis studenta:.....

Obsah

Úvod.....	9
1 Vymezení pojmu prostituce a sexwork a sexbyznys	10
1.1 Formy prostituce.....	11
1.2 Prostituce jako organizovaný zločin.....	16
2 Prostituce v historii.....	18
2.1 Historie ve světě a v České republice	18
2.2 Současný pohled na prostituci	23
3 Aspekty vedoucí k prostituci a jejich následky	25
3.1 Následky prostituce	27
3.2 Formy prevence prostituce	28
4 Výzkumné šetření postojů vůči prostitučnímu chování	30
4.1 Výzkumný vzorek a vybrané výsledky šetření.....	31
4.2 Hlavní výsledky výzkumného šetření.....	34
Závěr.....	43
Seznam použitých zdrojů.....	44
Seznam použitých internetových zdrojů	47
Přílohy	49

Úvod

Moje bakalářská práce je rozdělena na dvě části. V první teoretické části se zabírám objasněním základních pojmů, které jsou spojeny s prostitucí, dále vzhledem do historie prostitučního chování od jejich počátků až po současnost a v neposlední řadě se také soustředím na aspekty vedoucí k tomuto chování. V praktické části zkoumám názory společnosti na prostituční chování pomocí kvantitativní metody dotazníku. Původně jsem chtěla využít jak kvantitativní metodu, tak ale i kvalitativní, kde mým cílem bylo zjistit výskyt prostitučního chování u dívek mezi 18-26 rokem života, ale nakonec jsem od kvalitativní metody upustila, neboť jsem většinu otázek konstruovala spíše na kvantitativní šetření.

A kdo je tedy ta prostitutka? Je to žena, která postává na ulici v krátké sukni ve vysokých botách a s kabelkou, kterou točí a vyhlíží zákazníky? Nebo to je žena, která má na sobě jen vyzývavé spodní prádlo a čeká ve svém „pokojíčku“ v erotickém klubu? Nebo to je žena, která má na sobě drahé šaty a pohybuje se ve vysokých společenských kruzích? Všechny tři tyto příklady nám představují prostituci v různých formách. Prostituce neboli nejstarší řemeslo světa, je tady s námi již tisíce let, a přesto pořád společnost neví, jak s touto problematikou pracovat. Toto téma jsem si vybrala, neboť je všem jistě známo, že prostituce tady byla je a bude. Je to určitý jev, který je tak nenáviděný, ale zároveň oblíbený, a to mě zaujalo nejvíce. Zvláště v této moderní době, kdy už není potřeba si pro sexuální službu dojet do nějakého „vykřičeného domu“, ale prostituující může přijít přímo k nám, anebo dokonce se s dotyčnou osobou můžeme spojit jen skrz online prostředí. Není ani žádným překvapením, že právě internetové prostředí, co se sexuálních služeb týče je oblíbené, a dokonce v současnosti vyhledávané. Téma prostituce je zároveň stále aktuální a mělo by se o něm hovořit. V naší společnosti existují otázky, zda by prostituce měla být legální či nikoli a lidé, kteří se tak žijí, by měli být vystaveni stejným podmínkám, jako lidé, kteří mají společnost „akceptovatelnější“ zaměstnání. Stále se ve společnosti objevují jak negativní, tak pozitivní názory na toto chování, ale také se stále nacházíme v tzv. „šedé zóně“. Ovšem tyto lidé, kteří se tak žijí, mají k tomu svůj důvod a tím jsou nejčastěji finance. Ať už to jsou lidé, co jsou v kritické životní situaci nebo lidé, kteří si pouze chtějí finančně přilepšit nebo si na něco vydělat. A díky těmto myšlenkám jsem se rozhodla psát na toto téma a zjistit názory české společnosti na toto chování.

1 Vymezení pojmu prostituce a sexwork a sexbyznys

První kapitola je zaměřena na samotnou definici nejdůležitějších pojmů jako je právě prostituce, sexwork a sexbyznys. Nejprve si představíme pro tuto bakalářskou práci nejdůležitější pojem, což je právě prostituce.

„Ženy poskytující placené sexuální služby je možné nalézt prakticky ve všech vrstvách společnosti. Příslušníci nejnižších vrstev, v anglosaské terminologii nazýváme „pytel blech“, jsou ženy bez domova, mladistvé i starší pouliční prostitutky. Elitu v prostituci představují například společnice těch „skutečně bohatých“, elegantně vypadající a vzdělané ženy, do kterých by to nikdo neřekl.“ (Malinová, 2005, s. 251)

Podle Krause (2017) slovo prostituce pochází z latinského prostituta neboli „prodávat se“ a definuje ji jako promiskuitu neboli rizikové chování v podobě střídání partnerů ve vztahovém a sexuálním životě, ovšem za úplatu. Také bývá často spjata s dalšími sociálními deviacemi jako například obchodování s lidmi, kuplířství, násilí a podobně. Podobnou definici přináší i Matoušek (2003), který uvádí, že prostituce značí poskytování sexuálních služeb zákazníkovi, a to za úplatu nebo jinou protislužbu. Dle Ondrejčkové (2000) prostituce představuje poskytování sexuálních služeb, při které nemusí jít jen o situační nouzi nebo nedostatek finančních prostředků, ale také o dosažení společenského nebo kariérního úspěchu. V neposlední řadě Emmerová (2010) klasifikuje prostituci jako nejstarší sociální jev, který porušuje normy. Kromě této definice také doplňuje, že ženy, které provozují prostituci se nazývají prostitutky, muži jsou prostituti a člověk, který si platí za jejich služby je prostituent neboli klient.

Jak je zde vidět, tak každý autor prostituci definuje s menšími rozdíly, ale podstata zůstává pořád stejná: jedná se o poskytnutí jakékoli sexuální služby (nejčastěji pomocí orálního nebo pohlavního styku, ale nemusí to být nutná podmínka) za finanční obnos nebo jinou, pro prostituujícího výhodnou protislužbu. Kvůli následující podkapitole je přidána ještě jedna definice. Dle Zikmundové (2010) je prostituce brána jako heterosexuální nebo homosexuální pohlavní styk za materiální, finanční nebo jiné výhody.

Další pojmy jsou sexwork a sexbyznys. Sexwork nebo také sexuální práce je obecný název pro všechnu práci s nabídkou sexuální nebo jiné erotické služby (lze sem zařadit i exotické tanečnice, striptérky apod.), kdy člověk vykonávající tuto práci uspokojí klienta a za to dostane odměnu. Je se zde nutné podotknout, že sexuální uspokojení

a odměna musí být vždy, neboť by se do tohoto pojmu mohla zařadit jakákoli práce spojená s lidskou sexualitou. Sexbyznys je spíše organizovaná zisková činnost, kde se obchoduje se sexem. Oba tyto termíny jsou hodně podobné a často se doplňují. V sexbyznysu ovšem jde spíše o finanční zisk a u sexuální práce se nemusí nutně jednat jen o finanční odměnu, nýbrž o cokoli. (Křivánková a kol., 2021) Heery a Noon (2008) k tomu dodávají, že díky podobnosti mezi sexuální prací a jinými službami, se bojovníci za dekriminální prostituce snaží, aby sexuální pracovníci měli stejná práva a postavení jako mají ostatní zaměstnanci.

1.1 Formy prostituce

Formy prostituce mají více kritérií, ať už se jedná o osobu, která prostituci vykonává nebo o místo, kde se odehrává. Co se týče rozdělení dle fyzické osoby, tak sem patří prostituce ženská, mužská a dětská. (Emmerová, 2010)

Dětská prostituce

Nejcitlivějším tématem je jistě prostituce dětská. Jak pramení z názvu, jedná se o využívání dětí pro sexuální uspokojení za finanční odměnu nebo jiné plnění. (Kovář, 2008). Dětská prostituce narůstá stejně, jako prostituce mužská či ženská. Obzvláště v České republice je obecně prostituce levná, beztrestná, a s minimálními riziky přenosu pohlavních nemocí. (Dunovský, 2005)

„V Evropě existuje dětská heterosexuální a homosexuální prostituce a odhaduje se, že věk dětí provozujících prostituci se tedy pohybuje mezi 12 a 18 rokem. Téměř celá čtvrtina dětí pohybujících se v prostředí komerčního sexu scéně svoje působení prostituce začala osobní zkušeností se znásilněním či fotografování či natáčení pornografického díla a dvě třetiny byly v dětství sexuálně zneužity. Podle mezinárodních výzkumů se pohybuje průměrný věk dívek vstupujících do prostituce kolem 13 až 14 let.“
(Vaničková, 2007, s. 71)

Kelly (2000) popisuje čtyři fáze zlákaní dívky k prostituci:

1. Zajištění ochrany – cílem je zmanipulovat a získat důvěru, vyvolat v ní romantické city k pasákovi, věnovat ji dary a podobně.

2. Vytváření závislosti – hlavním úkolem je dívku opět zmanipulovat, ale tentokrát k tomu, aby přerušila veškeré kontakty se svojí rodinou a blízkými a spoléhala se jen na pasáka.

3. Kontrola – ovládnutí dívky a kontrola, zda chodí oblékaná a upravená, vnucování řádu a fyzické i psychické trestání (vzhledem k tomu, že dívky mají tendence se zamilovat do pasáka).

4. Totální dominance – moment, kdy je dívka plně přesvědčena, že takhle žít je správné a má již zkreslené představy o běžném životě. (Kelly, 2000)

Vaničková (2007) doplnila toto rozdělení ještě o typologii mužů, kteří si platí za pohlavní styk s nezletilou dívkou. Rozdělila je do pěti kategorií, a to tradiční muži, jenž jsou zklamáni ze svého manželství, mladší muži, kteří nejsou v partnerském vztahu, muži ve vztahu toužící po něčem odlišném, muži, kteří mají problém navázat vztah s dospělou ženou a muži vyhledávající sex s dětmi pro vyvolání určitých pocitů.

U chlapecké prostituce lze najít rozdělení na heterosexuální a homosexuální, přičemž více rozšířená forma je právě homosexuální. Heterosexuální chlapecká prostituce je minimální. Většinou na ní můžeme narazit v různých klubech nebo salónech. „*Tu nejčastěji využívají dívky, které podlehly falešnému vyprávění svých kamarádek a z obavy, aby nebyly poslední pannou ve skupině a nestaly se terčem posměchu, vyhledávají doporučený kontakt. Existují malé skupinky chlapců, kteří z takového chování mají dvojí prospěch: peníze a pověst světa znalého milovníka.*“ (Vaničková 2007, s. 79)

Na druhou stranu homosexuální prostituce je více žádaná. Alarmující je věk chlapců vstupujících do prostituční kariéry. Milfait (2015) uvádí, že mezi mladými prostitutky se objevují chlapci od devíti let a pohybují se v tomto oboru jen pár let, jelikož zhruba od dvaceti let věku jsou pro zákazníky fádni. Chlapci, pracující jako prostitutí mají, většinou zkušenost z ústavních zařízení a častěji se potýkají s problémy ve škole. Další rizikovou skupinou, co se chlapecké prostituce týče, jsou chlapci z rozvedených rodin, ztráta jednoho z rodičů v raném věku, narušený vztah s otcem či chlapci se syndromem zneužívaného a zanedbávaného dítěte neboli syndromem CAN.

Mužská prostituce

West (1992) uvádí, že ženy nepřejí si platit za sex, ale ani nemají potřebu za něj platit od nástupu tzv. „toy boy“ módy, což jsou mladí muži, kteří mají sexuální, ale i romantický vztah se starší ženou. Mužští prostituti jsou tedy i dle něho spíše populární u starších zákazníků. Upozorňuje také, že u mužské prostituce, a zvláště pak homosexuální je daleko vyšší pravděpodobnost nakažení se pohlavní chorobou než u jakékoli jiné formy. Zikmundová (2010) doplňuje, že mužům, který vykonávají prostituci se říká gigolo. V České republice je mužská prostituce oblíbená převážně homosexuální než heterosexuální, neboť ženy málo kdy vyhledávají placený sex. Spíše vyhledávají muže jako doprovod do společnosti.

Ženská prostituce

Nejznámější forma, pokud se mluví o prostituci. Co se týče homosexuálních prostitutek, tak se jedná spíše o uzavřenou komunitu, tudíž o nich není dostatek informací v literatuře. (Zikmundová, 2010)

Obecně jako u všech, kdo vykonávají prostituci (ať už muži či ženy), existuje typologie prostituujících. Zde je tato typologie vztažena k ženské prostituci, neboť jak je známo, je nejrozšířenější formou prostituce jak u nás, tak i v zahraničí. Kolenčík (2000) rozděluje prostituující ženy na:

- Profesionálky – ženy, pro které je prostituce jejich hlavní pracovní příjem, prostituci tedy vykonávají pravidelně
- Poloprofesionálky – nejčastěji se jedná o exotické tanečnice nebo striptérky, které nabízí sexuální služby spíše v případech, pokud si potřebují finančně přilepšit. Popřípadě do této skupiny lze zařadit i masérky, jejichž hlavní úkol je provádět erotické masáže a pokud potřebují zlepšit svoji finanční situaci, tak nabídnou i jiné služby.
- Příležitostné prostitutky – (nebo také amatérky či epizodní pracovnice) jsou většinou ženy, které se dostaly do tíživé finanční situace a jediné východisko rychlých peněz je prostituce. (Kolenčík, 2000)

Také Zikmundová (2010) vymezila tuto typologii, a ještě doplnila k příležitostným prostitutkám rozdělení na mladé dívky na útěku, které si potřebují rychle obstarat peníze a na starší ženy, které láká možnost si přivydělat. Tento druh prostitutek je velice rizikový, neboť málokdy přemýšlí o možných rizicích a mnohdy praktikují pohlavní styk bez prezervativu, což může mít za následek nechtěné těhotenství či nakažení pohlavní nemocí.

Pokud by se hovořilo o místě výkonu, tak poskytnou sexuální služby může prostituující v současnosti vykonat kdekoliv. Ovšem existuje typologie pracovních prostředí, kde je nejčastěji poskytována tato služba. Tyto služby je možno rozdělit na tzv. indoor neboli uvnitř, kam se řadí hlavně kluby, bary a priváty nebo outdoor neboli venku, kam spadá např. ulice nebo parkoviště. (Kutálková a kol., 2016)

Privátní prostituce

Privátní prostituce je spíše soukromá záležitost, neboť priváty zpravidla představují byty nebo pokoje v domech, které si pronajímá jedna či více pracovnic a společně se podílejí na nákladech bytu. Priváty často inzerují telefonní čísla a zákazník si po telefonu vybere prostitutku. Tato forma místa je jedna z méně nákladných, protože s ním nejsou spojené tak velké náklady jako například s kluby. (Kutálková a kol., 2016) V privátech se zřídkakdy vyskytuje pasák, ovšem tuto pozici může zastat například partner prostitutky nebo majitel bytu. Díky tomuhle všemu je privátní prostituce málo viditelná a je tak obtížná na zmapování. (Peršák, Vermulen, 2014)

Hotelová prostituce

Jak už název napovídá, tak tyto ženy poskytují sexuální uspokojení na pokojích v hotelu. Jejich klientela není stálá a výrazné procento zákazníků tvoří cizinci. Tyto dívky, co vykonávají převážně hotelovou formu jsou mnohdy vzdělané a ovládají minimálně jeden světový jazyk. (Sochůrek, 2001)

Klubová prostituce

Kluby představují místo, které se kvůli legislativě v České republice schovávají například pod masážními salóny, kabarety, nočními kluby, erotickými kluby a tak dále. Vybrané kluby se specializují i na různá taneční či striptýzová vystoupení, popřípadě nabízejí i sado-masochistické hrátky, popřípadě na bondage a disciplínu, dominanci a submisivitu neboli BDSM. (Kutálková a kol., 2016) V těchto klubech si nevydělávají jen prostitutky, ale díky získávání nových klientů mají určitý profit také např. taxikáři, recepční, či tzv. „bordelmamá“. (Sochůrek, 2001)

Sice v současnosti je klubů o poznání méně, ale v Praze, která si drží prvenství s nejvyšším počtem „vykřičených domů“ v centru, jich můžeme stále nalézt hodně. Většinou se v jejich okolí pohybují tzv. „naháněči“, kteří lákají k návštěvě těchto podniků. V Praze je nejznámější např. Sauna club pro movitější, Darling cabaret, který je největším šířitelem erotických služeb u nás a ShowPark market (market, protože ženy zde stojí mezi dveřmi svého pokoje a nabízejí služby. Takže klient si tak může všechny dívky prohlížet a popřípadě si vybrat a domluvit cenu, která by měli být fixní. To jsou ale už spíše výjimečné případy. (Černota, 2019, online video)

Eskortní prostituce

U tohoto druhu ženy dojíždějí za klientem nejčastěji do hotelu, bytu či ho někam doprovází. Ženy čekají doma či na privátu a čekají na telefonu, popřípadě online na internetu. Operátorka domluví zákazníka a žena jeda na sjednané místo vykonat domluvenou službu. (Kutálková a kol., 2016)

Ulice, silnice, parkoviště

Toto je nejrizikovější možná prostituce, a to z důvodu nízkého věku pracovníc. Ženy, které se prodávají na ulici, tu většinou pracují kvůli okamžité finanční injekci (ať už mají sociální problémy či jsou závislé na drogách a potřebují si vydělat na dávku). Pohlavní styk je rychlý, anonymní a na rozdíl od jiných forem nejlevnější. Právě kvůli nízkému věku a nedostatku zkušeností, je zde velké riziko přenosu pohlavních chorob. (Emmerová, 2010)

1.2 Prostituce jako organizovaný zločin

Tato podkapitola je věnována organizovanému zločinu, neboť tento druh prostituce je stále velice rozšířený a nemálo prostituujících má s touto formou jistě zkušenost. Prostituce je mnohdy spojena s trestnou činností, která je páchána jak prostitutkami, tak i na prostitutkách. Mezi nejčastější trestné činy můžeme zařadit kuplířství, vydírání, znásilnění, pohlavní zneužití, omezování osobní svobody a tak dále. Právě kuplířství je pravděpodobně nejrozšířenější, neboť stále nemalé procento žen je k prostitučnímu chování vedeno nedobrovolně (viz. kapitola 3).

Zákon definuje kuplířství takto: *„Kdo jiného přiměje, zjedná, najme, zláká nebo svede k provozování prostituce, nebo kdo kořistí z prostituce provozované jiným, bude potrestán odnětím svobody na šest měsíců až na čtyři léta, zákazem činnosti nebo propadnutím věci.“ (Zákon č. 40/2009 §189)*

Dle Chmelíka (2003) má kuplířská organizace několik členů, mezi kterými jsou rozděleny úkoly:

- Tipař je osoba, jejíž úkolem je vyhledávat ženy a dívky, které by mohly být prostitutky. Sleduje hlavně sexkluby, ale také pouliční prostitutky.
- Náborář vytipované dívky zkontaktuje a láká je na finančně zajímavé činnosti, ale ve skutečnosti se je snaží nabádat k prostitučnímu chování.
- Dopravce přepravuje dívky na místo určení, kde provozují sexuální služby. V praxi je náborář a dopravce stejná osoba.
- Kuplíř nebo také pasák nutí ženu k prostituci, vybírá zisky, organizuje jejich práci a vymezuje tzv. „rajóny“. I přes to, že kuplíř často nutí ženy k prostitučnímu chování za pomoci násilí, tak také vystupuje i jako jejich ochránce.
- Hlídač aut hlídá auto zákazníka během poskytování sexuální služby. Nejde o běžného člena kuplířské skupiny. Záleží na místě, kde je prostituce vykonávána.
- Poskytovatelé klíčů jsou lidé, kteří za provizi půjčují k provozování prostituce svůj byt.
- Dohazovači kontaktují potenciální zákazníky.
- Padělatelé vytváří falešné doklady pro ženy a dívky, které jsou určeny k obchodu do zahraničí. (Chmelík, 2003)

Tato možnost je poměrně nebezpečná, neboť prostitutka je pod nátlakem pasáka, což samozřejmě může mít dopady na její psychické zdraví. Jak je uvedeno výše, pasák vystupuje sice jako jejich ochránce, ale do práce, kterou jim přiděluje, ženy mnohdy nutí násilím. Pasák si také nechává více peněz se zisku, které vydělá prostitutka, takže pracovat v tomto odvětví skrz organizovaný zločin, je jednak trestné, ale pro ženu jako takovou nebezpečné a nevýhodné z vícero faktorů.

2 Prostituce v historii

Jako všechny jiné patologické jevy, tak i prostituce sahá do hluboké historie. Ne nadarmo se o prostituci říká, že se jedná o nejstarší řemeslo na světě, neboť její kořeny zasahují až do období starověku, jak poukazuje následující kapitola věnována historii toho řemesla, až po její současnost.

2.1 Historie ve světě a v České republice

Starověk

Úplně prvotní zmínky o prostituci začínají již v Babylónii, kde se první zmíněná prostitutka, které se ve světové literatuře říká pouze kněžka, objevuje v jednom mezopotámském eposu, konkrétně Eposu o Gilgamešovi. Ten je starý skoro čtyři tisíce let a byl pojmenován po svém hlavním hrdinovi Gilgamešovi, princovi a později pátým králem města Uruku. Epos vypráví příběh o již zmiňovaném Gilgamešovi a dle tohoto eposu měl velice silné, neutuchající sexuální touhy. Panny bez milosti zajmul pro své vlastní uspokojení a mládence posílal na výstavby svatyní. Bohové se mu rozhodli pomoci a stvořili bytost, která by se mu ve všem vyrovnala a přispěla k jeho zklidnění. Enkidu byl napůl člověk a napůl zvíře, které se silou vyrovnalo princovi. Po svém zrození strávil týden ve společnosti kněžky z Ištarina chrámu, která ho zasvětila nejen do sexuálních, ale také společenských mravů, aby se princ mohl vyrovnat ve všech ohledech. Na scénu se tedy dostává první prostitutka neboli kněžka Ištar. Byla to babylonská bohyně lásky a války. Samu sebe považovala za ochránkyni všech nevěstek. Ištar se mohla sama rozhodnout, s kým se bude milovat a s kým nikoli. Nejednalo se jen o sexuální uspokojení, ale také o předání božské síly a jakési kultivovanosti. Tento epos vznikl 1800 let před Kristem a je tím pádem nejstarším příběhem o prostituci na světě. (Ringdal, 2000)

Dále například v Řecku vznikla hierarchie sexuálních pracovníků Sanger (2018) uvedl tři skupiny sexuálních pracovníků: dikteriády, auletridy, hétery. Dikteriády byly dle hierarchie nejnižší postavené, takže poskytovali své služby levně a té nejnižší vrstvě. Auletridy spíše bavily hosty střední vrstvy na různých slavnostech hraním na flétnu než nabízením sexuálních služeb. Hétery měly nejvyšší postavení a sloužily výsadně pro nejvyšší vrstvy společnosti.

V Japonsku bylo více než stovky žen uneseno, zajato a následně byly prodávány do otroctví, kde se z nich staly sexuální otrokyně hlavně pro námořníky. Nejčastěji si je kupovali portugalské návštěvníci pro svoji posádku a často je odvážely do portugalských kolonií. (Hoffman, 2013, online)

Středověk

Japonsko proniklo do prostitučního chování hlavně v období středověku, a to konkrétně během éry Edo, neboť v tomto období byl roku 1617 vydán rozkaz omezující prostituční chování jen na určité oblasti, konkrétně na okraje měst. Mezi nejznámější patřila Yoshiwara v Edo, kde se dnes nalézá Tokio, dále pak Shinmachi v Osace a Šimabara v Kjótu. Oficiálně se prostitutkám v Japonsku říkalo yūjo neboli „ženy potěšení“ a byly rozděleny dle hierarchie. Nejvýše postavené byly Oiran, které byly považovány až za nadpřirozené prostitutky. Stejně jako Hétery v Řecku, Oiran měly pohlavní styk jen s nejváženějšími klienty. Tyto ženy byly krásné, vzdělané, uměly tančit, zpívat, hrát na hudební nástroj shamisen a pohybovat se ve vysoké společnosti. (Edo Pleasure District, 2016, online)

V době středověku byla Evropa hodně ovlivňována křesťanstvím, a to vyzývalo k cnostem, a hlavně k cudnosti. Ovšem církve později začala vnímat sexuální pracovníce jako „nutné zlo“, které mělo za úkol ochránit počestné ženy před sexuálním napadením. (Ditmore, 2006) Největší rozsah této práce byl ve Francii v Paříži, konkrétně v 11. století, ale ve 13. století, kdy usedl na trůn Ludvík IX., započala jeho snaha o vymýcení prostituce z Paříže. Jeho snaha začala založením speciálních domů pro pracovníce, které se již nadále nemohly tímto řemeslem žít. Byla jim poskytnuta ochrana, jídlo a renta. Kromě těchto domů také vznikla tzv. „ulička lásky“. Zde pracovníce mohly poskytovat placené sexuální služby a byly pod dohledem abatyše a lékaře, který je jednou za týden prohlédl. Pokud se u některé z nich vyskytly známky nemoci, tak musela tuto uličku opustit. (Chmelík a kol. 2003). Kromě toho bylo

i vyžadováno, aby sexuální pracovnice nosily žlutou stuhu obvázanou na levém rameni. (Ehrlichová, 2014)

Nicméně podobné „domy lásky“ se rozmohly po celé Evropě. Existovaly veřejné domy porstibula publica. Například ve Francii se těmto domu přezdívalo bordieau, v Itálii bordello a v Anglii borthel. Také se tyto domy označovaly jako ženské domovy, tetin příbytek, vepřín, růžová zahrada anebo klášter, což možná může znít nevhodně vzhledem k účelu tohoto domu, ale nebylo to nic neobvyklého, protože klášter bylo jediné místo, které bylo mimo rodinné zázemí. (Ringdal, 2000)

Novověk

Podobně jako ve středověku, tak i v novém věku musely ženy, které poskytovaly placené sexuální služby, nosit stuhu kvůli rozpoznání a nevyhnulo se jim ani placení daní. Za bojovnici proti sexbyznysu byla tehdy považována Marie Terezie. Vydávala zákony a nařízení a v případě, že bylo nějaké z nich porušeno, následoval trest v podobě ostříhání vlasů nebo nucených prací. Zajistila si i kontrolu, aby pravidla nebyla porušována v podobě mravnostní policie. (Chmelík a kol., 2003) Ovšem to nebylo ponecháno jen tak a díky těmto nařízením vznikly tzv. vídeňské pokojské, což byly sexuální pracovnice oděné v uniformě pokojské, aby se vyhnuly trestu a dále mohly vykonávat svoji práci. (Ondrášek a kol., 2018)

„Paříž se v 18. století stala kvůli sexbyznysu nejvyhledávanějším městem. V 19. století došlo vzhledem k rostoucí vrstvě bohatých k opětovnému rozmachu sexpodniků, kdy se jich v roce 1840 v Paříži nacházelo více než 200.“ (Ondrášek a kol., 2018, s. 13) Není tedy ani divu, že postupem času začaly přicházet různé restrikce a opatření k zamezení jak otvírání více podniků, tak šíření pohlavně přenosných nemocí.

Časem byly tyto ženy z Paříže vyhnány a musely být uvedené v seznamu, který měl na starosti inspektor. (Chmelík a kol., 2003) Dále například v Řecku mezi lety 1834 až 1856 byl sexbyznys omezován skrz různá opatření a pokud žena chtěla toto zaměstnání vykonávat, musela mít od policie povolenku a musela docházet na pravidelné lékařské prohlídky. (Hantzaroula, 2017)

Dvacáté století

V období světových válek začaly bojující strany využívat prostitutky nejen k sexuálnímu uspokojení, ale také jako špiónky k získání kritických informací. Nejznámější špiónka/prostitutka byla Mata Hari. (Proctor, 2003) Mata Hari, původním jménem Margaretha Geertruida Zellová se narodila v holandském Leeuwardenu roku 1876. Snila o bohatém životě, a proto když jí bylo 19 let, provdala se za o 20 let staršího holandského důstojníka Rudolfa Johna MacLeoda. Pár žil nějakou dobu na ostrově Jáva, kde se ale jejich život začal komplikovat, a tak se vrátil zpět do Evropy, kde se později pár rozvedl. Právě díky pobytu na ostrově se Margareta nechala inspirovat exotickými tanečnicemi a sama začala vystupovat pod novým jménem Mata Hari neboli „Okno nového svítání.“ Na tu dobu byla její vystoupení velice odvážná, kreativní a Mata Hari většinou vystoupení zakončila pouze ve šperkové podprsence. Kromě tancování dělala kurtizánu těm nejbohatším obdivovatelům. A právě díky tomu se dostane ke špiónáži. Německý agent Karl Kramer ji nabídl 20 000 franků za poskytování informací od jejich francouzských zákazníků. Začali ji přezdívat jako agentka H-21 a tím začala její později osudná kariéra špiónky. Bohužel se zapletla jak s německou, tak i s francouzskou stranou, od nichž přijala peníze s tím, že se musí dostat do blízkosti korunního prince Viléma. Postupem času ji francouzská strana přestala důvěřovat a německá strana byla nespokojena s informacemi, které jim donášela. Nakonec německá strana poslala depeši v kódu, kterou Francouzi prolomili a všechno odhalili. Byla zatčena, obviněna ze špiónáže, zhroucení Nivellovy ofenzivy a ze smrti 50 000 vojáků. Za tohle vše byla odsouzena k trestu smrti zastřelením, a tak se i roku 1917 stalo. (Slavné dny, 2016, online video) Právě na tomto příběhu jedné ženy můžeme vidět, jak fungovali v tehdejší době prostitutky. Mata Hari je sice slavný případ, ale velice podobně pracovali i prostitutky z nižší společenské třídy.

V období druhé světové války tomu bylo ale jinak. Sexpodniky začaly zanikat, neboť vojáci upřednostňovali hodinové hotely. V nacistickém Německu mezitím začaly vznikat tzv. Himmlerovy nevěstince. Nejen prostitutky, ale i ženy, které nesplnily ideologické představy, a tudíž by se nemohly stát matkami budoucích Árijských potomků, byly zotročeny a posílány do nevěstinců nebo do koncentračních táborů, kde byly znásilňovány, zneužívány nebo mučeny až do jejich smrti. (Miko, 2016)

Po druhé světové válce se zase rozmohly sexpodniky a prvně vznikají tzv. call girls. Na trh se dostala hormonální antikoncepce, která opět omezila poptávku po sexuálních službách, a tak sexbyznys postupně začal upadat do pozadí. (Vaníčková, 2007)

V České republice

Na České území se prvotní znaky prostituce dostávají zhruba v polovině 6. století. U prvních Čechů se projevovaly známky promiskuity tak, že například právo na ženu měl kromě jejího manžela i muži z jeho rodu. Žena také byla získávána buď vyplacením dívky jejímu otci nebo jednoduše únosem, což bylo v té době poměrně běžné. (Janiš, 2007) Ve 13. století byl sexbyznys oblíbený hlavně v Praze. Sem přicházely prostitutky převážně z Německa a Francie. Nabídka služeb byla legální pouze v neoficiálních sexpodnicích a jiné formy byly trestané. Až v roce 1276 byl založen první oficiální sexpodnik v podobě lázní. Nejvíce těchto podniků se nacházelo na Starém Městě pražském a nad těmito podniky a práci v nich měl dohlížet kat. Konec prostituce v Praze přišel roku 1419, kdy kvůli vyšší mravnosti a zbožnosti byly prostitutky z Prahy vyhnány a všechny nevěstince byly zbořeny. Bohužel v 16. století propukl mezi prostitutkami syfilis. Ani tato epidemie je nezastavila od výkonu své práce, a i přes tohle všechno prostituce jen tak nevytizela a stále existovala, jen byla upozaděná. (Bassermann, 1993)

Zvrat přišel v roce 1922, kdy v sexbyznysu došlo ke značným změnám. Jak uvádí Zikmundová: „*V roce 1922 byla v ČSR zrušena reglementace, tj. policejně zdravotní dozor nad nevěstinci (dnes bychom řekli legální prostituce), a zvítězil aboliční přístup – postihování trestných činů eventuálně s prostitucí spojených (kuplířství, šíření pohlavních chorob, obchod s lidmi, narušování mravní výchovy, nebo komunistické příživnictví). Tento přístup se však vyhýbá postoji k samotné prostituci, zákon tento pojem nezná.*“ (Zikmundová, 2010, s. 639)

O prostituci se tedy do roku 1989 na veřejnosti nemluvilo a nepsalo. Byla v rozporu se zákonem a morálkou, proto byla ze společnosti zcela odstraněna, ale pouze oficiálně. Neoficiálně existovala dál. (Teryngel, 1991) Po roku 1989 nabrala prostituce prudký rozmach. Kromě Prahy se tyto ženy vyskytovaly v západočeském, jihočeském nebo jihomoravském kraji, kvůli klientům ze zahraničí. Existuje prakticky ve všech větších městech a dostávají se do měst lázeňských či rekreačních. (Kraus, 2015)

Právě zahraniční klienti byli po roku 1989 nejvyhledávanější, z důvodu vysoké finanční odměny. Zemědělské noviny o nich napsaly: „*Holky z E55 nosí po kapsách prezervativy a líčí spíše na čistokrevné Němce, které nazývají „vepři“. Ti taxu padesát marek zaplatí bez řečí a francouzskou láskou příliš neobtěžují. Pro některé šlapky si na víkend jejich stáli zákazníci i dojíždějí. Nejstarší řemeslo má na E55 zlaté dno.*“

Za pěkného počasí zde stojí davy žen a dívek. Romky, Češky, Vietnamky. Matky s dcerami, jinak spořádané manželky, si odskakují po večerech od dětí: mnozí manželé a milenci přímo nabádají své milé k přivydělání pár marek. Jedete-li do Evropy přes Cínovec, jako byste procházeli veřejným domem. Není právní síly, která by pasáky a prostitutky odtud vyhnala.“ (Kovařík, 1993, str. 20)

2.2 Současný pohled na prostituci

Tato kapitola se věnuje současnému pohledu na prostituci nejen ze společenského hlediska, ale také z hlediska práva, protože v České republice prostituce není ukotvena v zákoně a ocitá se v jakési „šedé zóně“.

Prostituce z hlediska práva

Co se řešení státu týče, tak jsou tři přístupy, které se snaží sexbyznys řešit a jsou to přístupy aboliční, represivní a reglementační. Aboliční přístup znamená, že prostituce jako taková je beztrestná, ale jevy jako obchodování s lidmi a další trestné činy uvedené v trestním zákoníku již trestné jsou. Represivní nebo také prohibiční naopak zakazuje a trestně postihuje jak práci obecnou, tak i její pracovníky a pracovnice. A pro poslední reglementační neboli regulační přístup jsou tyto služby zcela legální, ale osoby, které jsou v něm zapojené, se musejí podvolit kontrole, jako např. registrace nebo pravidelné zdravotní prohlídky. (Ondrášek a kol., 2018)

Česká republika uplatňuje přístup aboliční, takže prostituce a její pracovníci jsou v „šedé zóně“ a díky tomu nemají povinnost kontroly, ale také nemají nárok na pracovněprávní ochranu. Osoby poskytující tyto služby nemůžou být za poskytování sexuálních služeb trestně stíhány, ale mohou se dopustit přestupku, pokud svoje služby nabízejí na veřejnosti, kde je obecní vyhláškou uvalen zákaz anebo svými nabídkami někoho pobuřují. Trestní postih hrozí jen u trestných činů, které jsou vypsány v trestním zákoníku. (Šídová a kol., 2013)

Prostituce z hlediska společnosti

V případě uplatnění prostituce ve společnosti je zřejmé, že v době internetu a využívání informačních a komunikačních technologií se i negativní jevy přesunuly na internet. I samotný sexbyznys zde nachází vysoké uplatnění a vyšší šance na získání klientů.

Na internetu je možno najít kromě nabídek sexuálních služeb i speciální diskusní fóra, kde si zákazníci vyměňují informace nejen o klubech, ale i o konkrétních prostitutkách. Na těchto stránkách se prostitutkám říká ťapky a pohlavnímu styku noření. Někteří uživatelé dokonce na tyto fóra dávají i videa, kde je zachycena prostitutka, jak jim poskytuje orální či pohlavní styk. (Černota, 2019, online video) Kromě těchto stránek existují i velice známe platformy a jedna z nich je OnlyFans. Tato sociální platforma zajišťuje umělcům všech žánrů představit svůj obsah fanouškům a tím tyto dvě strany propojit. Čím je ale OnlyFans specifický, tak je právě zpeněžení obsahu. Umělci za svá díla pobírají poplatky a člověk, který se chce stát fanouškem, tak si tento exkluzivní obsah musí zaplatit. (OnlyFans, online) Nyní se OnlyFans dá považovat za další platformu pro nabízení sexuálních služeb, protože tito lidé (nejčastěji ženy) mají na svém profilu členské poplatky, přičemž čím víc si dotyčný zaplatí, tím explicitnější obsah dostane.

Další v současnosti oblíbenou možností přivýdělků je tzv. „Sugar dating“. Jedná se o určitou dohodu, při níž se jedna osoba zavazuje, že bude druhou osobu finančně vyplácet a na oplátku mu tato osoba bude poskytovat sexuální služby nebo minimálně erotické fotografie nebo videa. I toto by se dalo považovat za prostituci, ale mnozí označují tuto možnost spíše jako „vzájemnou dohodu“. (Miller, 2011) Dívky jsou označovány jako „Sugarbabes“ a za svoje služby očekávají, že budou odměňovány drahými dárky, penězi či cestováním po drahých destinacích. To vše by jim měl zajistit tzv. „Sugardaddy“, což je většinou starší a finančně zajištěný muž, který si chce užít přítomnost mladé dívky. (Lentz-Nielsen, 2018)

3 Aspekty vedoucí k prostituci a jejich následky

Je zřejmé, že k tomuto chování musí osoby, které tyto služby poskytují něco vést. Také jistě není žádné tajemství, že tyto osoby nejčastěji tuto činnost vykonávají kvůli dobrému finančnímu přivýdělku. Ovšem existují i další aspekty, které mohou vést k prostitučnímu chování.

Například Ondrášek a spol. (2018) vymezil tzv. dobrovolný a nedobrovolný vstup. Co se dobrovolného vstupu týče, tak právě ten nejvíce motivuje právě kvůli financím, neboť pro osobu, která je ve finanční tísní, je pro ni tato práce relativně nejjednodušším řešením. Specifická kategorie jsou ženy samoživitelky, který si zajišťují touto prací potřebný příjem pro sebe a svého potomka. Další kategorie jsou například osoby, které si prostitucí vydělávají na návykové látky, osoby, které jsou sexuálně naruživé nebo převážně ženy, které vidí v této práci určitou časovou flexibilitu kvůli jiné práci, péči o děti či studiu. Naproti tomu nedobrovolný vstup, jak plyne i z názvu, představuje pro ženu spíše donucení jí samotné k této práci pomocí manipulace. Zde se již jedná o obchod s lidmi, což je v České republice trestným činem.

Malinová (2005) uvádí tři aspekty a to: motivaci vnějším tlakem, vnitřním tlakem a racionální rozvahou.

- Motivace vnějším tlakem – žena je do sexbyznysu donucena okolím. Většinou se jedná o dívky, které opustily dětský domov nebo nemají žádné jiné zázemí a prostitute je v jejich domnění jediné možné východisko. Tato autorka uvádí, že jednou z nejčastějších skupin jsou ženy samoživitelky, ale doplňuje, že se se nemusí jednat jen o matku a dítě, ale často může být rodina větší a jediná živitelka je pouze dívka, která poskytuje placené sexuální služby. Spousta žen spadne do sexbyznysu, protože jsou zvyklé na hrubé chování již od rodiny a prostitute je pro ně svým způsobem útěk.

- Motivace vlastní potřebou – do této kategorie spadají ženy, které mají tendence se chovat promiskuitně a tato práce jim tedy spíš přináší potěšení než povinnost. Některé ženy připustily, že při pohlavním styku se zákazníkem zažívají vzrušení a malé procento uvedlo, že zažívají orgasmus. Kromě toho taky ovlivňuje tyto ženy i racionalita. Otázka: „Proč bych si za to nemohla vzít peníze?“ bývá právě začátek jejich nové kariéry v tomto odvětví.

- Motivace racionální rozvahou – v tomto případě se ženy rozhodnou, že placeným sexem lze vydělat vysoké částky a je to časově nezávislá práce na rozdíl od jiných dalších. Mezi další výhody patří například práce v nočních hodinách, kdy v případě matek mohou být přes den s dětmi a v noci se věnovat práci. Dále také tyto ženy mohou pracovat jen určité dny v týdnu. Toho využívají primárně studentky vysokých škol. A mezi poslední výhody patří možnost oddělovat osobní život od toho pracovního, což je výhodné hlavně pro homosexuální prostitutky, pro které je sex s mužem pouze styk za úplaty a sex s ženou už považují z lásky. (Malinová, 2005)

Podle Emmerové (2010) je nejčastější příčina chudoba, ale také poukazuje na starší práce, kde se můžeme setkat i biologickou teorií podle Cesara Lombrosa a ta říká, že kriminalita je klasický mužský jev a prostituce je klasický ženský jev. Také se v současnosti můžeme setkat s teorií labelingu, dle které je prostituce spojená s nesprávným pojetím norem, takže nálepku „prostitutka“ může získat i někdo, kdo tyto služby nikdy neposkytoval. Autorka rozděluje příčiny na dvě hlavní skupiny a to:

- Osobní příčiny, kam můžeme zařadit citové nedostatky (rodinné násilí, pocity odmítnutí, nespravedlnosti, potřeba pomsty), sexuální zneužívání (incest nebo znásilnění), drogová závislost a střetnutí iniciátora neboli osoby, která vstupuje do prostituce nebo už funguje v prostituci.

- Globální příčiny, kam patří mentalita a kulturní prostředí (archaické názory na vztahy mezi mužem a ženou, kulturní ideologie, která je zprostředkována literaturou, kinem, reklamou), peníze (v chudých krajinách slouží jako prostředek pro přežití a v bohatých krajinách jako potřeba zlepšení konzumního života, nerovnost mezi severem a jihem (imigrace chudých na sever nebo turismus bohatých na jih), zaostalost (nerovnost šancí, zvyšování bídy a nezaměstnanost a ekonomická a politická krize na východě. (Emmerová, 2010)

Existují dva faktory, které mohou vést k výkonu sexuální práce a to jsou tzv. push a pull faktory. Push faktory jsou takové, které osobu násilně donutí k vykonávání sexuální práce. Tento druh práce je tedy vykonávám pod pohrůzkou násilí a mnohdy nedobrovolně. Zatímco pull faktory jsou takové, které spíše osobu nalákají svými výhodami do tohoto byznysu právě z důvodu vysokých finančních přívýdělků, pracovní flexibilitě či jiné možnosti. (Špráchalová-Křivánková, 2021)

Ať už je tady uvedeno více možných faktorů, které vedou k prostitučnímu chování, tak jeden z nich převládá a shodují se na něm většina autorů, a to je ekonomický aspekt. Bohužel peníze jsou pro mnohé pořád jednou z nejdůležitějších věcí a je tedy zřejmé, že pokud někdo potřebuje v krátkém časovém intervalu získat vyšší finanční obnos a neví, jakou jinou práci by mohl vykonávat, tak spíše zkusí prostituci než jakékoli jiné východisko. Ovšem jak je patrné, tak se nemusí jednat jen o složitou finanční situaci, neboť jak je poukázáno v podkapitole 2.2, tak někteří občané se uchýlí k možnosti vydělat si peníze (nyní převážně skrz internet) jen protože si chtějí přivydělat a tato možnost jim může přijít nejvýhodnější a také nejméně namáhavá jak časově, tak fyzicky.

3.1 Následky prostituce

Je zcela zřejmé, že prostituce s sebou přináší i určité následky, nejčastěji tedy následky negativní. Zdravotní rizika patří zřejmě mezi nejzávažnější. Sem lze zařadit nejen venerické choroby, ale také riziko nechtěného těhotenství. Weis (2010) prohlašuje, že ženy, které pracují jako prostitutky jsou více nechtěně těhotné a také tyto ženy více dochází na umělé přerušování než ženy, které tyto služby neposkytují. Kromě zdravotních problémů se často prostituující potýkají i se stigmatem ve společnosti. Tyto ženy mohou získat i určitou nálepku. Pheterson (1993) zmiňuje pojem „whore stigma“ v překladu „stigma děvky“. Tato nálepka je pro ženy, které mají sex v cizím lidmi, s vícero partnery, vyžadují po aktu peníze, postávají v noci v temných ulicích ve vyzývavém oblečení a tak dále. Dalším následkem mohou být velké úniky na daních, neboť příjmy, které prostitutky mají, nejsou řádně evidovány. Kromě toho většina prostituujících si neplatí zdravotní ani sociální pojištění, díky čemuž nemají ze zákona nárok např. na nemocenskou či mateřskou nebo rodičovskou dovolenou. (Mittlöhner, 2004)

Dalším obávaným následkem jsou psychické problémy. Je rozdíl, pokud prostituující práci vykonává dobrovolně, nepracuje pod dohledem pasáka a může si stanovit cenu a mezi prostituujícími, kteří takto pracují pod nátlakem jiné osoby, nebo jsem donucovány násilím k různým sexuálním praktikám, a to vše za minimální finanční obnos. V tomto případě tyto ženy nejčastěji trpí posttraumatickou stresovou poruchou, disociativní poruchou, depresemi, poruchami příjmu potravy, vznik závislosti (nejčastěji na drogách) nebo častými myšlenkami na sebevraždu, v nejhorších případech samotným pokusem o ni. Psychické problémy později přináší i problémy ve vztahu. Hlavně u žen se vyvíjí potíže s důvěrou vůči partnerovi, která je postupem času oboustranná a problémy

s přehnanou žárlivostí. Spousta žen radši zůstává samo místo toho, aby byly v partnerském vztahu. (Ondrášek a kol., 2018) Naštěstí existuje i pro tyto sexuální pracovníky pomoc, kterou popisuje následující podkapitola.

3.2 Formy prevence prostituce

Tato podkapitola je věnována prevenci prostitučního chování, neboť v současnosti je spousta organizací, které nabízejí jak pomoc poradenskou jako například terapie či pomoc s životem po ukončení prostituční kariéry, tak i pomoc zdravotní jako testování na venerické choroby či předávání informací o nechtěném těhotenství nebo všech možných rizik spojených s touto prací.

O prostitutky (ať už na ulici či v podniku) se starají převážně streetworkeri neboli terénní sociální pracovníci. „*Podstatou terénní sociální práce je navazování přímých (opakovaných) kontaktu s klienty v místě jejich působení a v době, kdy se na těchto místech obvykle vyskytují.*“ (Malinová, 2005, s. 262) Autorka (Malinová, 2005) také uvádí, že není problém navázat spolupráci s prostituujícími, kteří pracují na ulici, ale naopak s těmi, kteří pracují v erotických klubech. Není ani problém s poskytovatelkami samotnými, ale s majiteli klubu, který mnohdy pomocí ochranky zamezí přístup. Výskyt terénního pracovníka v klubu může u zákazníků vyvolat určité domněnky (např. že prostitutky trpí nemocemi, a proto je přítomný sociální pracovník), které mohou vyvolat ztrátu zisku, což je pro majitele samozřejmě nepříjemné. Jsou ale i takoví, kteří návštěvníky uvítají a spolupracují. Jiní majitelé například pracovníka pustí, ale už mu nedovolí jít k prostitutkám a spíše se chlubí interiéry klubu. Streetworker tedy například poskytuje informace, předává kontakty na instituce a poskytují rady ohledně prevence. Dále také nabízejí zdravotnické služby, jako poskytování kondomů nebo vyšetření na gynekologii či testy na pohlavní choroby (ty se provádějí v pojízdné ambulanci) a v neposlední řadě monitorují klientky nabídku jejich sexuálních služeb.

Jedna z nejznámějších organizací, která několik desítek let pomáhá odvrátit určité následky prostituce je Rozkoš bez Rizika. Jde o neziskovou organizaci, které vznikla roku 1992. Jejich poslání je vylepšit postavení sexuálních pracovníků a pracovníků a předcházet rizikům, které tato práce přináší. Kromě toho také přispívají k ochraně veřejnosti. Mezi jejich služby patří vyšetření na pohlavní nemoci (často terénní formou), odborné sociální poradenství nebo právní poradenství. (Rozkoš bez rizika, 2021, online)

Další nezisková organizace, která u nás začala působit již v roce 1995 jako telefonická prevenční linka je La Strada. Mezi jejich hlavní úkoly patří poskytovat vykořisťovaným lidem podporu a ochranu a taky bojovat proti zmíněnému vykořisťování a obchodu s lidmi. Mezi jejich služby patří poskytnutí krizové pomoci (i telefonickou formou), dále také odborné sociální poradenství a azylové domy. (La Strada, 2015, online)

V Plzni například funguje spolek Ulice Plzeň. Ten se specializuje na poskytování sociální a zdravotní služby osobám ohrožení závislostí. I tento spolek poskytuje terénní služby převážně u pouliční, klubové a privátní prostituce. Kromě terénní práce také nabízejí AMT s-komplex neboli komplexní zdravotně sociální službu pro osoby drogově závislé a jejich blízké nebo také Substituční centrum Plzeň, kde je poskytována substituční léčba klientům závislých na opiodech. (Ulice Plzeň, 2022, online)

4 Výzkumné šetření postojů vůči prostitučnímu chování

Výzkumné šetření bylo realizováno pomocí kvantitativní metody, konkrétně formou anonymního online dotazníku. Dotazník (Příloha A) byl sestaven ze 17 otázek, z čehož je 11 uzavřených a 6 otevřených. Sběr dat započal v na začátku března 2023 a byl ukončen na konci měsíce téhož roku a celkově na dotazník odpovědělo 270 respondentů, u nichž dva z nich museli kvůli nesplnění podmínek být vyřazeni. Dotazník byl umístěn na sociální sítě Facebook a Instagram a také byl rozeslán emailem třídním skupinám.

Prvními 5 otázkami byly zjišťovány sociodemografické informace jako je pohlaví, věk, náboženství, nejvyšší dosažené vzdělání a zaměstnání. Pět otázek se přímo vztahovalo k potvrzení, či vyvrácení hypotéz a ostatní otázky byly doplňkové.

Technika dotazníku byla zvolena kvůli možnosti dosahu a vzhledem k tématu také kvůli anonymitě. Dotazník je dle Hendla (2017) formulář, který respondent ve svém volném čase vyplní pomocí internetu nebo v programu k tomu vytvořenému. Ovšem u otevřených odpovědí bylo užito metody kvalitativní. Tato metoda dle Hendla (2005) se dokáže dostat k efektivnějším výsledkům, neboť informuje o názorech účastníků výzkumu a provádí zkoumání je provedeno v přirozených podmínkách.

Cíle a hypotézy

Cílem tohoto výzkumného šetření bylo zjistit obecný názor vzorku dospělé české společnosti na prostituční chování a také zjistit jeho výskyt. Pro tento byly stanoveny 4 hypotézy:

H1: Méně jak 40 % dotazovaných si zaplatilo sexuální službu.

Tato hypotéza byla postavena na odborném článku. Monto (2004) poukazuje, že prostituce je považována za určitou součást sexuální zkušenosti pro zákazníka, tak jen málo osob (převážně mužů) prostituující vyhledávají a velmi málo jsou mezi nimi pravidelní zákazníci.

H2: Více než 50 % respondentů vnímá prostituci jako negativní z důvodu zdravotních rizik.

V knize Sociální práce v praxi uvádí Matoušek a kol. (2010), že společnost se k prostituci staví jak negativně, tak pozitivně. Ovšem z negativních hledisek značně vynikají zdravotní rizika, jako přenos pohlavně přenosných nemocí nebo nechtěná těhotenství. Berthe (2018) ve svém odborném článku popisuje „whore stigma“, jimž jsou označeny ženy, které se živí vlastním tělem. Toto je mělo zostudit za prodej jejich těl a za vytváření rizika v podobě přenosu pohlavních chorob.

H3: Více než 40 % respondentů se domnívá, že prostitute by měla být považována za oficiální práci.

Heery a Noon (2008) popisují o bojovnicích za dekriminálnízaci prostituce a zdůrazňují, že sexuální pracovníci by měli mít stejné postavení, jako osoby vykonávající jakékoli jiné zaměstnání. Monto (2004) dodává, že organizace za sexuální práva pracovníků definují tuto činnost jako práci a díky tomu si zaslouží stejné postavení jako ostatní profese.

H4: Méně než 50 % dotázaných poskytlo placenou sexuální službu.

Tato jediná hypotéza nebyla postavena na žádném výzkumu, knize, či článku, neboť hlavním motivem bylo zjistit zkušenosti respondentů.

4.1 Výzkumný vzorek a vybrané výsledky šetření

Hlavním cílem bylo získat co nejvíce respondentů různých věkových kategorií, aby mohl být představen obecný vzorek české společnosti. Dotazník byl anonymní a pro respondenty starší 18 let, o čemž byli respondenti informováni. Na dotazník celkem odpovědělo 270 respondentů, ale 2 respondenti nesplnili požadavky, a tak museli být vyřazeni z výzkumného šetření. Na tento dotazník odpovědělo 88 mužů a 180 žen.

Tabulka 1 – Pohlaví respondentů

	Počet	Procenta
Muž	88	32,8 %
Žena	180	67,2 %
Celkem	268	100 %

Věk

Dále byl věk respondentů, kdy byla možnost otevřené odpovědi a byly sestaveny kategorie. Z výsledků vyšlo, že nejmladším respondentům bylo 18 let a nejstaršímu respondentovi 80 let. Jak je již zmíněno, tak pro lepší přehlednost byly vytvořeny kategorie, které jsou v Tabulce č. 2. Výsledky ukazují, že nejsilnější věková kategorie je v rozmezí 18-35 lety (213 respondentů). Následná kategorie 36-50 let (41 respondentů), další kategorie 51-65 let (10 respondentů) a poslední a také nejslabší kategorie jsou respondenti starší 65 let (4 respondenti).

Tabulka 2 – Věk respondentů

	Počet	Procenta
18-35 let	213	79,5 %
36-50 let	41	15,3 %
51-65 let	10	3,7 %
65 a více let	4	1,5 %
Celkem	268	100 %

Není žádné překvapení, že nejsilnější skupinou je právě nejmladší věková kategorie, neboť tento dotazník byl rozdělen převážně na sociálních sítích a různých třídních skupinách.

Náboženství

Další se sociodemografických údajů je víra respondentů. Největší podíl tvořili respondenti, kteří se považují za ateisty (171 respondentů). Na druhém místě byla tzv. agnostická víra, což znamená, že respondenti věří v něco, co není na základě církevní víry (61 respondentů). Poté zde byla i církevní víra, kam lze zařadit například katolictví, evangelickou církev, luteránství atd. (31 respondentů) a poslední skupinou byla jiná náboženství jako jsou judaismus, hinduismus, islám apod. (5 respondentů).

Tabulka 3 – Náboženství respondentů

	Počet	Procenta
Ateismus	171	63,8 %
Agnostické (víra není definována na základě církve)	61	22,8 %
Církevní víra (katolictví, pravoslaví, evangelická církev, luteránství, baptismus...)	31	11,6 %
Další (judaismus, buddhismus, hinduismus, islám...)	5	1,8 %
Celkem	268	100 %

Nejvyšší dosažené vzdělání

U nejvyššího dosaženého vzdělání měla nejvíce odpovědí střední škola s maturitou (154 respondentů), dále vysokoškolské vzdělání na úrovni bakalářské, magisterské či inženýrské (64 respondentů), posléze středoškolské vzdělání ukončené výučním listem (30 respondentů). Dále byli respondenti se základním vzděláním (10 respondentů). Na předposledním místě byli respondenti, kteří mají vyšší odborné vzdělání (7 respondentů) a nejméně respondentů odpovědělo vysokoškolské vzdělání na úrovni doktorské a jiné (3 respondenti).

Tabulka 4 – Nejvyšší dosažené vzdělání respondentů

	Počet	Procenta
Základní vzdělání	10	3,7 %
SŠ s výučním listem	30	11,2 %
SŠ s maturitou	154	57,5 %
Vyšší odborné	7	2,6 %
Vysokoškolské (Bc, Mgr, Ing)	64	23,9 %
Vysokoškolské (PhDr, JUDr...)	3	1,1 %
Celkem	268	100 %

Zaměstnání

Posledním zkoumaným aspektem, co se sociodemografických údajů týká bylo zaměstnání respondentů. Otázka byla otevřená a později bylo vytvořeno 10 kategorií, do kterých byli respondenti rozděleni. Nejvíce respondentů bylo zařazeno do kategorie jiné, což byli respondenti se zaměstnáním jako např. svářeč kovů, barman/ka, prodavač/ka a tak dále. Druhá obsáhlá kategorie s počtem 88 respondentů byli studenti. Dále pak

5 respondentů bylo zařazeno do kategorie pedagogičtí pracovníci a 14 z nich bylo zařazeno pod zdravotnictví. Celkem 6 respondentů bylo zařazeno do administrativní práce a stejný počet vyplnili i respondenti s prací ve státním aparátu. Osoby samostatně výdělečně činné byli pouze 3. Další kategorie byli respondenti, kteří v současnosti nedocházejí do zaměstnání. Sem byli zařazeni důchodci, respondenti na mateřské nebo rodičovské dovolené a nezaměstnaní. Respondenti, kteří odpověděli, že jsou již důchodu byli pouze 4. O trochu více bylo respondentů na mateřské nebo rodičovské dovolené a to konkrétně 9. A poslední jsou nezaměstnaní, kterých bylo 5.

Tabulka 5 – Zaměstnání respondentů

	Počet	Procenta
Student	88	32,8 %
Důchodce	4	1,5 %
Pedagogický pracovník	16	6,0 %
Administrativní pracovník	6	2,2 %
Zdravotnický pracovník	14	5,2 %
Státní zaměstnanec	6	2,2 %
Osoba samostatně výdělečně činná	3	1,1 %
Rodičovská nebo mateřská dovolená	9	3,4 %
Nezaměstnaný	5	1,9 %
Jiné	109	40,7 %
Celkem	260	97 %

Pozn: Bylo vyřazeno 8 respondentů

4.2 Hlavní výsledky výzkumného šetření

V této podkapitole jsou výsledky, které byly nejdůležitější pro bakalářskou práci a zabývají se již zmiňovanými názory české společnosti na prostituční chování. U otázky číslo 6 bylo zjišťováno, jaká jsou při vykonávání prostituce největší rizika.

Z 268 respondentů uvedlo, že největší rizika při vykonávání prostituce jsou všechny, která jsou uvedena (122 respondentů), ale hned posléze jsou nejhorší zdravotní rizika, jako přenos pohlavních nemocí či nechtěná těhotenství (104 respondentů). O poznání méně jsou kriminální rizika, kam můžeme zařadit krádeže, vydírání či napadení (21 respondentů). Dále jsou společenská rizika jako jsou stigmatizace, ostuda

při odhalení apod. (14 respondentů). Předposlední jsou respondenti, kteří uvedli, že nic nepovažují za riziko (5 respondentů) a poslední jsou ekonomická rizika, což jsou například utrácení velké spousty peněz a úniky na daních (2 respondenti). **K této otázce se vztahovala hypotéza č. 2, která byla zamítnuta, neboť pro respondenty jsou rizikové spíše všechny faktory než jen ty zdravotní.**

Tabulka 6 – Jaká jsou dle Vás rizika při vykonávání prostituce?

	Počet	Procenta
Zdravotní rizika	104	38,8 %
Kriminální rizika	21	7,8 %
Ekonomická rizika	2	0,7 %
Společenská rizika	14	5,2 %
Vše uvedené je vysoce rizikové	122	45,5 %
Žádné z výše není vysoce rizikové	5	2,0 %
Celkem	268	100 %

Otázka č. 7 měla zjistit, proč prostituující setrvávají v tomto podnikání a nenajdou si společnosti „tolerovanější“ práci. Respondenti měli možnost vybrat z více možných odpovědí. Celkový součet respondentů, kteří uvedli, že tak setrvávají, protože je to pro ně z finančního hlediska nejvýdělečnější práce byl 133. V případě volby, že tato práce a životní styl pro prostituujícího představuje určitý zvyk byl součet 32. Poslední možností bylo, že prostituující mají nedostatečné vzdělání, kvůli kterému se nemohou uplatnit na trhu práce. Zde byl součet 15.

Tabulka 7 – Proč myslíte, že lidé setrvávají jako prostituti/tky místo toho, aby si našli společnost tolerovanou práci?

	Počet	Procenta
Jsou již zvyklí na tento životní styl	133	49,6 %
Nemají dostatečné vzdělání, aby se mohli uplatnit na trhu práce	32	11,9 %
Je to pro ně z finančního hlediska nejvýdělečnější práce	15	5,6 %

Otázka, která je v pořadí 8. byla položena s cílem zjistit, jak moc česká společnost toleruje prostituci u vybraných kategorií. V případě, že by prostituci vykonávala matka samoživitelka, tak 37 respondentů zvolilo odpověď ano, 79 respondentů zvolilo spíše ano, 75 odpovědělo spíše ne a 79 bylo pro odpověď ne. U vysokoškolského studentka či studentky 41 respondentů zvolilo ano, 69 respondentů spíše ano, 78 respondentů spíše ne a 83 respondentů ne.

V otázce drogově závislého nebo závislé 41 respondentů zvolilo odpověď ano, 76 respondentů spíše ano, 46 respondentů řeklo, že spíše ne a nakonec 99 respondentů zvolilo ne. Pokud by člověk vykonával prostituci pod tlakem jiné osoby, tak 23 respondentů odpovědělo ano, 61 spíše ano, 61 spíše ne a 123 ne. V případě, že někdo prostituci vykonává pro finanční zisk, ale nejsou ve finanční tísní a chtějí si přilepšit, tak 46 odpovědělo ano, 66 spíše ano, 46 spíše ne a 110 ne. A poslední je v případě, že je tato práce baví vykonávat, tak zde máme 136 respondentů ano, 65 spíše ano, 27 spíše ne a 40 ne. Pro větší přehlednost byla tabulka rozdělena na dvě části.

Tabulka 8 - Do jaké míry byste respektovali prostituci u následujících osob (odpovědi ano a spíše ano)

	Počet Ano	Procenta	Počet Spíše ano	Procenta
Matka samoživitelka	37	13,8 %	75	28,0 %
VŠ student/ka	41	15,3 %	65	24,3 %
Drogově závislý/á	47	17,5 %	76	28,4 %
Pod tlakem	23	8,6 %	61	22,8 %
Pro finanční zisk	46	17,2 %	66	24,6 %
Pro zábavu	136	50,7 %	65	24,3 %

Tabulka 9 - Do jaké míry byste respektovali prostituci u následujících osob (odpovědi spíše ne a ne)

	Počet Spíše ne	Procenta	Počet Ne	Procenta	Počet Ne	Celkem	Procenta
Matka samoživitelka	77	28,7	79	29,5	77	268	100 %
VŠ student	78	29,1	83	31,0	78	267	99,7 %
Drogově závislá	46	17,1	99	36,9	46	268	100 %
Pod tlakem	61	23,0	123	45,9	61	268	100 %
Pro finanční zisk	46	17,2	110	41,0	46	268	100 %
Pro zábavu	27	10,1	40	14,9	27	268	100 %

Pozn.: Jeden respondent vyřazen.

Následující otázka se vztahovala k hypotéze č. 3 a byla potvrzena, protože z výsledků vyplývá, že 176 respondentů by souhlasilo, aby prostituce byla legální zaměstnání, ze kterého se odvádí daně a 92 respondentů bylo proti.

Tabulka 10 – Myslíte si, že by měla být prostituce oficiální zaměstnání, ze kterého se odvádí daně?

	Počet	Procenta
Ano	176	65,7 %
Ne	92	34,3 %
Celkem	268	100 %

Otázka č. 10 s předchozí úzce souvisí a jednalo se o odůvodnění odpovědi z předchozí otázky. Respondenti, kteří odpovídali kladně většinou souhlasili s tím, že pokud je prostituce práce, za kterou se přijímají peníze, tak je potřeba ji uvést do daní. Respondenti v případě, že zvolili ano odpovídali např.:

- „Příspěvní do státního rozpočtu. Možná by se tím prostitutce více korigovala.“
- „Nejstarší řemeslo zůstane mezi námi bohužel nejspíše napořád, tak ať to má pravidla jako jakákoli jiná práce.“
- „Nyní to jsou černé peníze. Takto by se alespoň dostaly do státního rozpočtu. „
- „Je to činnost, za kterou se dostává nejčastěji peněžitá odměna, tedy jako v každém jiném zaměstnání, a proto by se i z prostituce měli odvádět daně, jako z každého jiného zaměstnání.“
- „Ve chvíli, kdy půjde o oficiální zaměstnání, měli by lidé, kteří ho vykonávají, odvádět daně stejně jako všichni ostatní. To, že někdo vidí smysl v prostituci a baví ho to, je vlastně na podobné úrovni, jako kdyby šlo o jakékoliv jiné zaměstnání. Tím nechci říct, že bych tento způsob obživy schvalovala, ale bylo by logické, aby si byli všichni rovni a měli stejná práva a povinnosti.“
- „Prostitutky by byly zaměstnané, tudíž by odváděly daně, měli nárok na nemocenskou, stát by měl z čeho vypočítat jejich důchod. Další důvod je zdravotní, jako například pravidelné testy na pohlavní choroby.“

Zatímco respondenti, kteří odpověděli, že s tím nesouhlasí se shodují, že legalizace prostituce by mohla přinést její značný rozkvět ve společnosti a také větší nebezpečí pro ženy, které tuto práci nabízejí. Také mnohdy respondenti ani nepovažovali prostituci jako plnohodnotnou práci. Mezi odpověďmi bylo např.:

- „Dle mého názoru není prostituce ideálním zaměstnáním, protože může být nástrojem nevěry, ale také zneužívání apod.“
- „Ženy by se dobrovolně představovaly svému nebezpečí před predátory - nadřazenými muži.“
- „Myslím si že ne, protože pak by to pomohlo k většímu rozkvětu“
- „Prostituci neberu jako zaměstnání. Jedna se o nelegální činnost. Kdyby to byla legální činnost, tak by odpověď byla ano.“
- „Stále je to prodej vlastního těla a duše a nikdo neví jestli je to dobrovolne i když to oni tvrdí.“

Respondeti, kteří souhlasili uvažovali spíše z ekonomické stránky věci, zatímco respondeti, kteří nesouhlasili většinou na problematiku nahlíželi z morálního hlediska a určitých následků tohoto chování.

Otázka č. 11 měla zjistit určitou toleranci k lidem, kteří se živí prostitucí. Konkrétně bylo zjišťováno, zda by respondenti souhlasili s tím, aby se o jejich dítě staral někdo, o kom by se dozvěděli, že dříve poskytoval nebo stále příležitostně poskytuje sex za úplatu. Až 119 respondentů uvedlo, že by souhlasilo, pokud tuto činnosti již osoba neprovozuje. Dalších 65 respondentů by souhlasilo, i když osoba dále tyto služby příležitostně poskytuje. Dalších 35 by s tím nesouhlasilo, v případě, že se tyto služby poskytuje a 49 respondentů by nesouhlasilo, ani v případě, že tyto služby již neposkytuje.

Tabulka 11 – Pokud byste se dozvěděl/a, že osoba, která se stará o Vaše dítě (učitel/ka, chůva...) v minulosti poskytovala, či stále poskytuje příležitostně sex za úplatu, souhlasil/a byste nadále se svěřením dítěte do péče této osoby?

	Počet	Procenta
Souhlasil/a, pokud již tuto činnosti neprovozuje	119	44,4 %
Souhlasil/a, i když tuto činnost porovozuje	65	24,3 %
Nesouhlasil/a, i když tuto činnost již neprovozuje	49	18,3 %
Nesouhlasil/a, pokud tuto činnost stále provozuje	35	13,0 %
Celkem	268	100 %

V otázce č. 12, která zároveň souvisela s **hypotézou č. 1, která byla potvrzena** byla položena otázka, zda si někdo z dotazovaných zaplatil za sex. Zde 253 respondentů uvedlo odpověď nikdy. Ovšem našli se tací, kteří si za sex opravdu zaplatili. Odpověď ano, jednou zvolilo 5 respondentů a 10 ano, vícekrát.

Tabulka 12 – Zaplatili jste si někdy za sex?

	Počet	Procenta
Ano, jednou	5	1,9 %
Ano, vícekrát	10	3,7 %
Nikdy	253	94,4 %
Celkem	268	100 %

Za sex zaplatili převážně muži, ale objevila se zde i jedna žena, která uvedla, že si zaplatila za sex víckrát. I tak je zde ale vidět, že za sex rozhodně zaplatili muži více a ženy tvoří jen určité výjimky.

Hned následující otázka souvisela s tou předchozí a dotazovala se finance, respektive za kolik je stál sex za úplatu. Částky byly hodně podobné. Nejmenší částka byla 500 Kč a nejvyšší 3000 Kč. Zbylé částky se pohybovaly od 1500 do 2500 Kč.

Otázka č. 14 zkoumala, zda respondenti někdy poskytli placenou sexuální službu. **Tato otázka se vztahovala k hypotéze č. 4, která byla tímto potvrzena**, protože opravdu 260 respondentů uvedlo, že nikdy placenou sexuální službu neposkytli, ale jsou zde výjimky. Konkrétně 4 respondenti odpověděli, že poskytli, ale pouze jednou, 2 poskytli několikrát a 2 poskytují sexuální služby pravidelně. Kvůli minimu odpovědí u posledních dvou možností a také pro přehlednost byly tyto dvě odpovědi zařazeny do jedné kategorie.

Tabulka 13 - Poskytli jste někdy placenou sexuální službu?

	Počet	Procenta
Nikdy jsem neposkytl/a placenou sexuální službu	260	97,0 %
Ano, ale pouze jednou	4	1,5 %
Ano, několikrát až pravidelně	4	1,5 %
Celkem	268	100 %

Otázka č. 15 navazovala na předchozí otázku a dotazovala se na důvod poskytnutí sexuální služby. I přes málo odpovědí mělo v případě důvodu poskytnutí nejvíce odpovědí zkušenost a to konkrétně 4 odpovědi. Poté 2 respondenti tak učinili kvůli špatné finanční situaci a pouze 1 tak činil pod nátlakem jiné osoby a 1, protože si chtěl pouze přivydělat, aniž by byl ve finanční krizi. Ostatních 259 respondentů sexuální službu nikdy neposkytlo.

Tabulka 14 – Z jakého důvodu jste někdy poskytli placenou sexuální službu?

	Responzí	Procentuálně
Neposkytl/a jsem sexuální službu	259	96,6 %
Špatná finanční situace – nutnost získat rychle a hodně peněz kvůli nedostatku základních potřeb	2	0,7 %
Přivýdělek – pouhá touha si přivydělat na něco dražšího a přilepšit si tak	1	0,4 %
Nátlak – byl/a jsem donucena	1	0,4 %
Zkušenost – chtěl/a jsem si to zkusit	4	1,5 %
Celkem	267	99,6 %

Pozn.: Jeden respondent vyřazen

Na závěr tohoto výzkumného šetření byly položeny dvě otevřené otázky, které zjišťovaly, zda se respondenti dokáží vžít do představy, že by se v případě špatné finanční situace prodávali a zda mají nějakou zkušenost s jakoukoli jinou sexuální službou, než je zrovna sex za úplatu.

Na otázku: „*Dokážete si představit, že byste v případě tíživé finanční situace poskytl/a sex za úplatu?*“ Odpovědělo 75 respondentů ano, 184 respondentů ne, 3 možná a 2 respondenti nevěděli, jak odpovědět. Při pročitání odpovědí většina respondentů, kteří uvedli, že si zadaných okolností dovedou představit tuto službu poskytnout také uvedlo, že by tak učinili jen když by jim opravdu nezbyla žádná jiná možnost a ocitli se v kritické životní situaci. Zde jsou vybrané odpovědi:

- „*Ano, ale jen tehdy když by to bylo opravdu už těžké a musela bych si toho muže hodně prověřit.*“
- „*Ano, ale byla by to poslední možnost.*“
- „*Ano, kdybych byla opravdu v tíživé životní situaci a neměla žádnou jinou možnost.*“

- „Ano, jsou to rychlé a relativně snadné peníze hned na ruku.“
- „Je těžké si to představit, ale pravděpodobně ve zcela kritické situaci, ze které bych nenacházela žádné jiné východisko.“

Naopak respondenti, kteří odpověděli, že si to nedokáží představit se mnohdy shodli, že je tato možnost přivýdělku pro ně z morálního hlediska nepředstavitelná a nepřijatelná a věří, že se finance dají obstarat i jiným způsobem, než je tento. Mezi odpověďmi bylo:

- „Ne, je to nechutné a nemorální.“
- „Nikdy, za mě je tohle věc, přes kterou nejede vlak. A pořád si myslím, že je to pod hodnotu kohokoliv z nás. I kdyby na tom byl jakkoliv.“
- „Moje morálka by mi to nedovolila, vše se dá řešit.“
- „Ne. Raději bych šla na přechodnou dobu dělat práci, která mě tolik nebaví.“
- „I kdybych byla v takové situaci, na tohle bych neměla asi žaludek... spát s cizím člověkem, a ještě za peníze.“
- „Nedokážu. Jedná se o intimní záležitost, jež bych nemohla provozovat "jen tak s někým".“

Poslední otázka č. 17 se týkala poskytnutí jakékoli sexuální služby a zněla: „Na závěr se prosím zamyslete, zda jste někdy poskytl/a jakoukoli jinou sexuální službu (prodej své fotografie, videa či spodního prádla, striptýz nebo tanec, tanec u tyče atd.) a co si o tom myslíte?“

I zde je minimální počet respondentů, co jakoukoli vybranou službu poskytli. Kladně odpovědělo pouze 9 z nich. Ostatních 252 respondentů nikdy neposkytli nic podobného a mnohdy se jim zdála tato představa nepříjemná či pobuřující. Ti, co odpověděli ne například uvedli:

- „Ne. Je to dle mého názoru úchylný.“
- „Ne. Mám sebeúctu.“
- „Ne, je to pod mou úroveň. Existuje mnoho jiných a lepších variant přivýdělků.“
- „Neposkytla. Přijde mi to příliš intimní.“

Naproti respondentům, kteří nikdy službu neposkytli ostatní s kladnou odpovědí uvedli např.:

- *„Použité trenýrky na Tinderu za 500kč. Co si o tom myslím? Vydělal jsem, stáli jen 200kč a dostal jsem je k Vánocům.“*
- *„Fotografie.“*
- *„Poslala jsem fotku ve spodním prádle a lituju toho, víckrát už bych to neudělala.“*
- *„Tančila jsem u tyče a u toho se svlékla do půl těla. Bylo to v "nácti" a šlo o soutěž Miss mokré tričko na diskotéce.“*

Jak je tedy zde vidět, respondenti, kteří s tím nesouhlasí jednají na základě morálky a určité sebehodnotě a spíše by se pokusili najít alternativní možnost přivýdělku než zrovna prostitucí.

Závěr

Hlavním cílem mé bakalářské práce bylo zjistit, jaký názor má společnost na prostituci. Tohle téma jsem si vybrala jednak proto, že na toto téma ještě není tolik vyhotovených závěrečných prací, ale také, proto, že prostituce je pořád téma, které hýbe společností a pořád je to spíše tabuizované téma. Co se výzkumného šetření týče, tak jsem byla kolikrát překvapena s výsledky. V pár případech jsem sama trpěla předsudky, takže jsem u určitých otázek čekala jiný výsledek, ale i tak jsem se svým výzkumným šetřením spokojená. Ovšem i při zadávání dotazníku vznikaly určité komplikace, se kterými jsem ale počítala. Jedna z nich byla nerovnost mezi pohlavím, jelikož odpovídalo více žen než mužů. Také jsem čekala více respondentů u otázek ohledně poskytnutí sexu za peníze, či placení za něj. I tak ale nějaké výsledky byly pro mě milé překvapení. Například v otázce č. 11 ohledně práce s dětmi z pozice bývalé nebo stále aktivní příležitostné prostitutky by respondentům tato skutečnost spíše nevadila. Očekávala jsem více negativní postoj, protože se jedná o jejich potomky a myslela jsem si, že budou mít obavy o narušení určité morálky. Ale evidentně respondenti dokáží být více shovívaví. Co se celkového shrnutí týče, tak byly přijaty 3 hypotézy a 1 byla zamítnuta.

Osobně jsem ráda, že jsem si toto téma zvolila, jelikož je stále o čem diskutovat. Ať už o právních aspektech prostituce jako je její legalizace či zdanění, či morální aspekty, jako jsou postoje osob ke společnosti a motivace, které k tomuto chování vedou. Touto prací jsem alespoň z malé části osvětlila názory české dospělé populace na tuto problematiku a možná společnost postupem času začne být více vůči tomuto tématu otevřená. Tato práce snad někomu, kdo si ji přečte osvětlí problematiku prostitučního chování a třeba bude nápomocná pro studijní nebo jiné edukační účely.

Seznam použitých zdrojů

BASSERMANN, Lujó. *Nejstarší řemeslo: Kulturní dějiny prostituce*. Praha: Mladá fronta, 1993. 326 s. ISBN 80-204-0363-9.

BĚLÍK, Václav, Stanislava SVOBODA HOFERKOVÁ a Blahoslav KRAUS. *Slovník sociální patologie*. Praha: Grada, 2017. 120 s., ISBN 978-80-271-0599-1.

DITMORE Melisa, Hope. *Encyklopedia of prostitution and sex work*. Greenwood publishing group, 2006. 848 pp. ISBN 978-03-133-2969-2.

DUNOVSKÝ, Jiří. *Problematika dětských práv a komerčního sexuálního zneužívání dětí u nás a ve světě*. Grada, 2005. 252 s. ISBN 978-80-247-6316-3.

EHRlichová A. *Dějiny neřesti – Po stopách Josefíny Mutzenbacherové*. Praha Ikar, Euromedie Group, 2014. 240 s. ISBN 978-80-249-2508-0.

EMMEROVÁ, Ingrid, KRAUS, Blahoslav a Jolana HRONCOVÁ. *Sociální patologie*. Vyd. 2. Hradec Králové: Gaudeamus, 2010. 325 s. ISBN 978-80-7435-080-1.

HANTZAROULA, Pothiti. *Prostitution in Athens* In: CHAUMONT, Jean-Michel., GARCÍA, Magaly Rodríguez, SERVAIS, Paul. *Trafficking in women 1924-1926*. Geneva: United Nations Publication, 2017. 488 pp. ISBN: 978-92-110-1501-0.

HEERY, Edmund a Mike NOON. *A dictionary of human resource management*. 2nd ed. Oxford: Oxford University Press, 2008. 552 pp. ISBN 9780199298761.

HENDL, Jan. *Kvalitativní výzkum: základní metody a aplikace*. Praha: Portál, 2005. 408 s. ISBN 80-7367-040-2.

HENDL, Jan a Jiří REMR. *Metody výzkumu a evaluace*. Praha: Portál, 2017. 464 s. ISBN 978-80-262-1192-1.

CHMELÍK J. a kol. *Mravnost, pornografie a mravnostní kriminalita*. Praha: Portál, 2003. 216 s. ISBN 80-7178-739-6.

JANIŠ, Kamil. *Toulky historii erotiky a sexu*. Vyd. 2., rozš. Ústí nad Orlicí: Oftis, 2007. 328 s. ISBN 978-80-86845-83-8.

KELLY, Liz. *Rhetorics and Realities: Sexual Exploitation of Children in Europe*. Child and Woman Abuse Studies Unit, University of North London, 2000. 103. pp. ISBN 978-18-537-7310-5.

KOLENČÍK, Marián. *Svet nepoznanej reality. História a súčasnosť prostitúcie*. Žilina: L.A.X. media, 2000. 217 s. ISBN 80-968498-6-7.

KOVÁŘ, Petr. *Sexuální agrese: znásilnění z pohledu medicíny a práva*. Praha: Maxdorf, 2008. 292 s. ISBN 978-80-7345-161-5.

KOVÁŘÍK, Miloš. *Šlapky šlapou do Evropy: Prostituce v Čechách – stav setrvalý: Se slovníčkem hantýrky prostitutek a pasáků*. Praha: Magnet-Press, 1993. 111 s. ISBN 80-85434-79-2.

KRAUS, Blahoslav. *Sociální deviace v transformaci společnosti*. Hradec Králové: Gaudeamus, 2015. 212 s. ISBN 978-80--7435-575-2.

KŘIVÁNKOVÁ, Lucie. *Sex, násilí a společnost: konsenzuální sadomasochismus jako součást kultury*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2021. 280 s. ISBN 978-80-7380-853-2.

KŘIVÁNKOVÁ, Lucie, Linda ŠPÁSOVÁ a Aneta DUCHÁČOVÁ. *Sexuální práce v ČR: vývoj, trendy a výzvy*. Hradec Králové: Gaudeamus, 2021. 132 s. ISBN 978-80-7435-842-5.

KUTÁLKOVÁ, Petra a kol. *Tak tohle ne!: analýza násilí v sexbyznysu a jeho řešení*. Brno: Rozkoš bez rizika, 2016. 189 s. ISBN 978-80-260-9638-2.

MALINOVÁ, Hana. *Sociální práce s ženami, které poskytují placené sexuální služby*. In: MATOUŠEK, Oldřich, Pavla KODYMOVÁ a Jana KOLÁČKOVÁ, ed. *Sociální práce v praxi: specifika různých cílových skupin a práce s nimi*. Praha: Portál, 2005. 352 s. ISBN 80-7367-002-X.

MATOUŠEK, Oldřich. *Slovník sociální práce*. Praha: Portál, 2003. 288 s. ISBN 80-7178-549-0.

MIKO, Václav. *Prostituce v nacistických táborech. Himmlerovy nevěstince*. Praha: Petrklíč, 2016, 124 s. ISBN 978-80-7229-595-1.

MITLÖHNER, Miroslav. *Vybrané aspekty prostitučního chování. Zdravotnictví a právo*. Praha: Orac, 2004, 15-17. ISSN 12116432.

ONDRAŠEK, Stanislav, Zuzana ŘIMNÁČOVÁ a Alena HRICOVÁ. *Životní styl žen v privátním sexbyznysu a jejich (sebe)reflexe*. Praha: NLN, 2018. 116 s. ISBN 978-80-7422-672-4.

ONDREJKOVIČ, Peter. *Sociálna patológia*. Bratislava: Veda, 2000, 270 s. ISBN 80-224-0616-3.

PERŠAK, Nina a VERMEULEN, Gert. *Prostitution undressed: from discourse to description, from moralisation to normalisation?* Belgium: Maklu, 2014. 326 pp. ISBN 978-90-466-0637-5.

PHETERSON, Gail. *The Whore Stigma: Female Dishonor and Male Unworthiness*. Social Text. Duke University Press, 1993, (37), 39-64. ISSN 0164-2472.

PROCTOR Tammy. *Female Intelligence: Women and Espionage in the First World War*. NYU Press, 2003. 205 s. ISBN 978-08-147-6693-4.

RINGDAL, Nils Johan. *Nejtěžší povolání světa: kapitoly z dějin prostituce*. Brno: Doplňěk, 2000. 425 s., ISBN 80-7239-046-5.

SANGER, Wallace, Wiliam. *The history of prostitution: Its Extent, Causes and Effects Throughout the World*. New York: Eugenics Publishing Company, 1937. 720 pp. ISBN 978-1376466041.

SOCHŮREK, Jan. *Vybrané kapitoly ze sociální patologie*. Liberec: Technická univerzita, 2001. 47 s. ISBN 80-7083-495-1.

ŠÍDOVÁ, Lucie, Jana POLÁKOVÁ a Hana MALINOVÁ. *Ze sexybyznysu na trh práce?: přenos znalostí v oblasti legálního uchopení prostituce a jeho dopad na trh práce*. Brno: Rozkoš bez rizika, 2013. 187 s. ISBN 978-80-260-4963-0.

TERYNGEL, Jiří. *Podnikání, právo, sex a erotika*. 1. vydání. Praha: Nuga, 1991. 46 s. ISBN 80-900271-4-8.

VANÍČKOVÁ, Eva. *Dětská prostituce*. 2. vyd. Praha: Garda 2007. 144 s. ISBN 978-80-247-2218-4.

WEST, Donald. *Male prostitution*. New York: Routledge, 1993. 378 pp. ISBN 978-1560243687.

ZIKMUNDOVÁ, Martina. *Prostituce*. In: WEISS, Petr. *Sexuologie*. Praha: Grada, 2010. 724 s. ISBN 978-80-247-2492-8.

WEISS, Petr. *Sexuologie*. Praha: Grada, 2010. 724 s. ISBN 978-80-247-2492-8.

Seznam použitých internetových zdrojů

BERTHE, Paul. The Stigmatization Behind Sex Work. In: Samuel Centre for Social Connectedness: news and articles [online]. Montreal: Samuel Center for Social Connectedness, 2018 [cit. 2023-02-25]. Available from: <https://www.socialconnectedness.org/the-stigmatization-behind-sex-work/>

ČERNOTA. Bordely, které se tváří jako bary, jsou v Praze na každém rohu. Jak to v nich chodí? In: Stream.cz [online video]. 31.1. 2019 [cit. 2023-01-10]. Dostupné z: <https://www.stream.cz/cernota/bordely-ktere-se-tvari-jako-bary-jsou-v-praze-na-kazdem-rohu-jak-to-v-nich-chodi-15888602>

ČERNOTA. Velké finále. Objednali jsme si prostitutku na hotelový pokoj. In: Stream.cz [online video]. 7.2. 2019 [cit. 2023-02-26]. Dostupné z: <https://www.stream.cz/cernota/velke-finale-objednali-jsme-si-prostitutku-na-hotelovy-pokoj-25633742>

EDO PLEASURE DISTRICTS. [online]. Geisha of Japan: Women of tradition and art, 2016 [cit. 10-18-22]. Available from: <http://geishaofjapan.com/history/history-establishing-the-pleasure-districts-17th-century/>

HOFFMAN, Michael. *The rarely, if ever, told story of Japanese sold as slaves by Portuguese traders*. In: The Japan Times: The independent voice in Asia [cit. 10-18-22]. Available from: <https://www.japantimes.co.jp/culture/2013/05/26/books/book-reviews/the-rarely-if-ever-told-story-of-japanese-sold-as-slaves-by-portuguese-traders/>

LA STRADA: O nás. In: strada.cz [online]. 2015 [cit. 2023-02-25]. Dostupné z: <https://www.strada.cz/cz/o-nas>.

LENTZ-NIELSEN, Mette et al. Roskilde universitet. Sugardating tre kvinders oplevelser som Sugarbabes [online]. Roskilde: Roskilde Universitet, 2018 [2023-02-20]. Available from: https://rucforsk.ruc.dk/ws/portalfiles/portal/63550064/Sugardating__Tre_Kvinders_Oplevelser_Som_Sugarbabes.pdf

MILFAIT, René. Prostituce dětí a dětská pornografie. In: Šance dětem.cz [online]. Praha: Sirius, 2011 [cit. 2032-02-07]. Dostupné z: <https://sancedetem.cz/prostituce-deti-detska-pornografie>

MILLER, Alex. Sugar Dating: A New Take on an Old Issue. *Buffalo Journal of Gender, Law & Social Policy* [online]. 2011, vol. 20, no. 4, pp. 32-68 [cit. 2023-03-14]. Available from: <https://digitalcommons.law.buffalo.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=1029&context=bjglsp&fbclid=IwAR2flEc95gTSr3V9xxOTMrfKmq8qLN0YOhGIPpnNZZ6aGjp7SDFGRUd8xM>

MONTO, Martin. Female Prostitution, Customers, and Violence. *Violence Against Women* [online]. 2001. 10 (2), pp. 160–188 [cit. 2023-02-25]. Available from: <https://doi.org/10.1177/1077801203260948>

ONLYFANS: About [online]. 2023 [cit. 2023-01-20]. Dostupné z: <https://onlyfans.com/about.html>

ROZKOŠ BEZ RIZIKA: Kdo jsme. In: rozkosbezrizika.cz [online]. 2021 [cit. 2023-02-25]. Dostupné z: <https://rozkosbezrizika.cz/kdo-jsme/>.

SPOLEK ULICE PLZEŇ: ulice. In ulice-plzen.com [online]. 2022 [cit. 2023-02-25]. Dostupné z: <https://www.ulice-plzen.com/>

ZÁKON Č. 40/2009 Sb., trestní zákoník. In *Zákony pro lidi* [online]. AION CS, s. r. o., 2010–2023 [cit. 2022-03-28]. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2009-40>

ZUNA, Pavel. 15.10. 1917 Den, kdy byla popravena Mata Hari. In: *Slavné dny* [online video]. 2016 [cit. 2022-12-22]. Dostupné z: <https://www.slavne-dny.cz/episode/10013351/den-kdy-byla-popravena-mata-hari-15-rijen-1917>

Přílohy

Příloha A: **Dotazník**

Dobrý den,

jmenuji se Veronika Řeháková a jsem studentkou posledního ročníku Sociální patologie a prevence. Chtěla bych Vás poprosit o vyplnění krátkého dotazníku k mé bakalářské práci, která nese název Prostituce jako vedlejší zdroj příjmů. Dotazník se skládá ze 17 otázek, je zcela anonymní a pouze pro osoby starší 18 let. Předem děkuji každému za případné vyplnění.

1. **Pohlaví**

- a. Muž
- b. Žena

2. **Věk**

3. **Náboženství**

- a. Ateismus
- b. Agnostické (víra není definována na základě církve)
- c. Církevní víra (katolictví, pravoslaví, evangelická církev, luteránství, baptismus...)
- d. Další (judaismus, buddhismus, hinduismus, islám...)

4. **Nejvyšší dosažené vzdělání**

- a. Základní
- b. Středoškolské s výučním listem
- c. Středoškolské s maturitou
- d. Vyšší odborné
- e. Vysokoškolské (Bc, Mgr, Ing)
- f. Doktorské a výš (PhD., PhDr., JUDr., MUDr...)

5. **Zaměstnání**.....

6. **Jaká jsou dle Vás rizika při vykonávání prostituce?**
- a. Zdravotní rizika – přenos pohlavně přenosných nemocí, nechtěná těhotenství apod.
 - b. Kriminální rizika – stát se obětí krádeže či vydírání od prostituujícího, či napadení
 - c. Ekonomická rizika – utrácení spousty peněz za sexuální služby, popř. velké úniky na daních
 - d. Společenská rizika – stigmatizace, strach z odhalení, ostuda při odhalení
 - e. Vše uvedené je vysoce rizikové
 - f. Žádné z výše uvedeného není rizikové
7. **Proč myslíte, že lidé setrvávají jako prostitutky místo toho, aby si našli společností tolerovanou práci?**
- a. Jsou již zvyklí na tento životní styl
 - b. Nemají dostatečné vzdělání, aby se mohli uplatnit na trhu práce
 - c. Je to pro ně z finančního hlediska nejvýdělečnější práce
8. **Do jaké míry byste tolerovali prostituci u následujících osob**
- a. U matky samoživitelky
 - b. U vysokoškolačka/čky
 - c. U drogově závislého/é
 - d. U osoby, která je pod tlakem partnera nebo jiné osoby
 - e. U osoby, která si chce jen finančně přilepšit, aniž by byla ve finanční tísní
 - f. U někoho, koho baví tuto službu poskytovat
9. **Myslíte si, že by prostituce měla být oficiální zaměstnání, ze kterého se odvádí daně?**
- a. Ano
 - b. Ne
10. **Odůvodněte prosím svoji odpověď z předchozí otázky.....**

11. **Pokud byste se dozvěděl/a, že osoba, která se stará o Vaše dítě (učitel/ka, chůva...) v minulosti poskytovala, či stále poskytuje příležitostně sex za úplatu, souhlasil/a byste nadále se svěřením dítěte do péče této osoby?**
- a. Souhlasil/a, pokud již tuto činnost neprovozuje
 - b. Souhlasil/a, i když tuto činnost provozuje
 - c. Nesouhlasil/a, i když tuto činnosti již neprovozuje
 - d. Nesouhlasil/a, pokud tuto činnost stále provozuje
12. **Zaplatili jste si někdy za sex?**
- a. Ano, jednou
 - b. Ano, vícekrát
 - c. Nikdy
13. **Kolik jste zaplatili za sex?.....**
14. **Poskytly jste někdy sexuální službu?**
- a. Nikdy jsem neposkytl/a sexuální službu
 - b. Ano, ale pouze jednou
 - c. Ano, několikrát
 - d. Ano, pravidelně
15. **Z jakého důvodu jste někdy poskytli placenou sexuální službu?**
- a. Neposkytl/a jsem sexuální službu
 - b. Špatná finanční situace – nutnost získat rychle a hodně peněz kvůli nedostatku základních potřeb
 - c. Přivýdělek – pouhá touha si přivydělat na něco dražšího a přilepšit si tak
 - d. Nátlak – byl/a jsem donucena
 - e. Zkušenost – chtěl/a jsem si to zkusit
16. **Dokážete si představit, že byste v případě tíživé finanční situace poskytl/a sex za úplatu?.....**
17. **Na závěr se prosím zamyslete, zda jste někdy poskytl/a jakoukoli jinou sexuální službu (prodej své fotografie, videa či spodního prádla, striptýz nebo tanec, tanec u tyče atd.) a co si o tom myslíte?.....**